

Weemoed en woede in de Veevoederfabriek

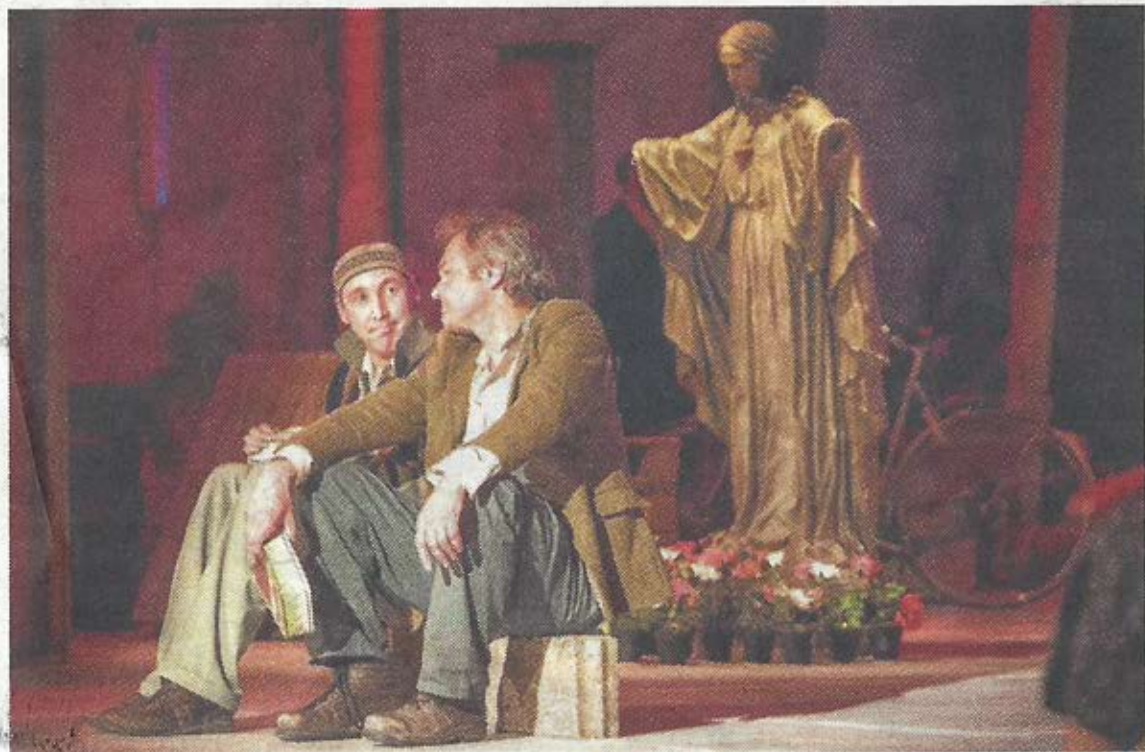
door Henk Langenhuijzen

De locatie is perfect. In de walsmalerij van het voormalige CHV-terrein aan de Noordkade in Veghel ruik je nog de geur van het onderdanige zweet. Pontificaal hangt een beeld van Christus aan de balken als symbool van een tijdperk dat voorbij is. Rust en orde maakten eens de dienst uit, de Fabriek was almachtig. De theateervoorstelling 'De Veevoederfabriek' neemt je mee naar die tijd en laat je zien en voelen hoe zeker-

verplaatst. Een verteller neemt je bij het begin mee naar een dorp met onder meer een kroeg en kerk, een begraafplaats en enkele huiskamers. In beeldrijke woorden roept hij de trage kalmte van het verleden op, totdat de dood van een jonge fabrieksarbeider het leven op stelten zet.

De broer, een sterke rol van Martijn Crins, komt in opstand tegen de vanzelfsprekende macht van God en de Fabriek. Zijn kracht en ongehoorzaamheid brengen opluchting, omdat hij het waagde het knechten als een on-

De voorstelling, waarin professionele acteurs en amateurspelers samenkomen, is geen afrekening met het verleden, maar roept ook mededogen op. Geworteld in een Brabants dorp hebben schrijver Herman van de Wijdeven en regisseur Anny van Hoof elkaar gevonden in herinneringen, waarin weemoed en woede zijn vermalen en opgeslagen. De voorstelling gunt ons een enerverend inkijkje van twee uur in deze opslagruimte. Herkenbaar voor velen. Er wordt niets weggepoetst en niets opgepoetst. Of zoals de vader zegt:

● Theatergroep Het Grote Hoofd speelt nog tot en met 17 april het stuk 'De Veevoederfabriek' op de Noordkade. foto Thomas Segers